

Restes del claustre gòtic del monestir de Montserrat

Monistrol de Montserrat

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Al conjunt del monestir

Coordenades:

Latitud: 41.59331
Longitud: 1.83672
UTM Est (X): 403048
UTM Nord (Y): 4605277

Classificació

Número de fitxa 08127 - 61
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XV
Any 1476
Autoria de l'element: Jaume Alfonso
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Només es conserven les restes del que hauria estat un claustre gòtic.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPA: 16808
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: Ordre de Sant Benet. Abadia de Montserrat
Fitxes associades:
[Santa Maria de Montserrat](#)
Autoria de la fitxa Helena Garcia Navarro

Descripció

Obra del final del gòtic català, que manté la delicadesa i sobrietat del període anterior. Les columnes són fines, i els capitells porten decoració floral i també éssers fantàstics (caps d'homes i dones amb cossos d'animals fantàstics), caps de frares amb caputxa amb cos de bèstia i ales de ratpenat. Destaca un capitell que representa una mena de ball format per homes i dones despullats, mentre un músic toca el sac de gemecs. Unes mènsules ostenten els emblemes de Montserrat i el del mecenes sostinguts per àngels. En un segon nivell del mateix claustre els capitells són més senzills, amb arcades rebaixades formant arcs carpanells.

Observacions:

L'autor era un mestre de cases que l'any 1480 va treballar a Santa Maria del Pi, a Barcelona, i que també va treballar al convent dels Jerònims de la Vall d'Hebron, entre d'altres obres destacades. També va participar de forma activa en el bàndol del condestable Pere de Portugal en la guerra civil catalana.

Història

El claustre és la construcció més luxosa que es va fer a Montserrat durant aquesta època i que ha perdurat, en part, fins els nostres dies. La seva obra respon a la necessitat de dotar als monjos d'un marc arquitectònic adequat per a resguardar la seva intimitat.

Durant la guerra del francès va quedar malmès, i al segle XIX el seu estat podia considerar-se ruïnós. No obstant això, van guardar-se moltes peces, fet que va permetre la seva reconstrucció l'any 1955, amb l'assessorament de Camil Pallàs.

Bibliografia

Laplana, Josep de C. (2001). "Montserrat, mill anys d'art i història". Manresa: Fundació Caixa de Manresa i Angle Editorial.

Laudó, Susana. "Fitxa de l'inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la muntanya de Montserrat". Barcelona: Generalitat de Catalunya.

Serra, Rosa (1985). "Fitxa de l'inventari de patrimoni arquitectònic". Barcelona: Generalitat de Catalunya.

